

Dvrige, som ogsaa findes paa dette Gagereglement, saa troer jeg, at deri tydeligt ligger, at Beviisførelsen for, at den fte Undtagelse med dem er retfærdig, paahviler selve Ministeriet, der ikke kan sige, at de skulde være udelukkede fra Pension, uden at det maa anføre virkelige, beviislige Data for Rigtigheden af en saadan Bestemmelse, og det er saaledes aldeles ikke Vedkommende, der ønske Pension, der have at føre Beviis for, at de ere pensionsberettigede, men det er Ministeriet, som bør modbevise Saadant, hvilket ikke paa nogen Maade er fteet. I det Schema, som har været det ærede Thing forelagt, er der tillige anført flere Exempler paa, at man har betragtet de her omhandlede Tjenesteforhold paa samme Maade som de øvrige, idet for flere (s. Ex., hvis jeg ikke feiler, for Lakainerne Serup og Lind) den Tjenestetid med Hensyn til Pensionens Størrelse er taget i Beregning, i hvilken de have været Hofdametjenere. Jeg synes saaledes, at det allerede af selve Ministeriet er erkendt, at den Tid, da de have været Dametjenere, senere, naar de komme op i en anden Stilling, saaledes kan komme dem tilgode, og, da deres Pension beregnes fra den Tid, da de først bleve ansatte, saa begynder Berettigelsen til at nyde Pension fra den Dag, da de som Dametjenere ere antagne. Ved alle de øvrige Hoffer have ligeledes været Dametjenere og Damepiger, og de ere alle komne paa Pensionsliste, ligesaa godt som de øvrige til Høffet hørende Personer; det er, efter hvad der er oplyst, fteet lige siden Dronning Juliane Mariés Tid. Hendes Majestæt Enkedronningen har paa en Maade selv givet en autentisk Fortolkning af sin Villie, idet hun har i sin Tid givet Pension til en Hofdamepige hos den ved Hendes Hof værende Hofdame, Fruen Buchwaldt, da Sidstnævnte blev gift og derfor forlod Høffet; jeg troer, at hert indeholdes en autentisk Fortolkning af, hvorledes Hun ønsker, at Hendes Testament skal forklares, og, naar det ærede Thing vil holde Testamentet i alle andre Ord og Punkter, saa vilde det være underligt, om det med Hensyn til dette ene Punkt vilde lægge en anden Fortolkning deri end den, som Dronningen selv i sin Tid har antydet. I de Hofreglementer, der bleve givne i Frederik den Sjettes og

Christian den Ottendes Tid, ere Hofdametjenere og Hofdamepiger ligesaa vel som det øvrige Personale sat paa Gagereglementet og har ligesaa vel som de Dvrige faaet deres Penge udbetalt — ikke hos vedkommende Hofdame, — men af Finantskassen, og har ved den første Betaling erlagt, hvad enhver Embedsmand skulde betale. Desuden har Vedkommende tillige altid maattet udrede som Bidrag til Fattighussen 2 pCt. af deres Indtægter. Jeg har ikke kunnet fremlægge Beviiset derfor paa Thingets Bord, fordi det først er blevet mig leveret i Morges, men jeg holder her i min Haand en formelig SkatteBillet, der er Beviis nok for, at de have maattet betale det nævnte Beløb, og altsaa have været gagerede som enhver anden Embedsmand. Jeg troer dog, at disse Beviser maaskee maatte kunne lede det ærede Thing og den ærede Finantsminister til at finde, at den Mening, jeg har om denne Sag, er den rigtige; jeg troer, at det er Udtrykket Hofdametjenere og Hofdamepiger, som har bragt Alle, som have den modsatte Mening, til at troe, at Vedkommende kun stod i privat Tjenesteforhold til vedkommende Hofdame, hvilket imidlertid ikke er Tilfældet; de have altid, naar det behøvedes, været brugte til anden Tjeneste ved Høffet efter Ordre af Hofchefen. At deres Tjenesteforhold til Dronningen ikkun var middelbart, gjør ikke Noget til Sagen; thi dette gjælder om flere, der dog skulle have Pension, s. Ex. Wiinkhyere, Kaminkoner og flere andre saadanne. Hvad de Vedkommende have anført i deres Andragende, som vil være det ærede Thing bekendt, da det har henligget nogle Dage paa Thingets Bord, er Altsammen af Hofmarschallen erklæret for at være aldeles overensstemmende med Sandheden, ligesom at de ligesaa vel have Berettigelse til at faae Pension som alle de Andre. Jeg skal paa ingen Maade indlade mig paa, hvorvidt det er rigtigt, at disse Personer saavel som mange Andre af Hofstaten skulde have Pension; men, da nu det ærede Thing engang er gaaet ind paa, at de skulle have Noget, saa siger jeg blot, at disse Personer ere ligesaa berettigede som de Andre til at faae Pension. Ere de Andre ikke berettigede dertil, nuvel, saa ere disse ikke heller berettigede; der findes ingen